nzen Plakalmanak

G JAARLIJKSCHEN PLAKALMANAK, IN TWEE-KLEUREN DRUK OP PAPIER, IS NAUWELIJKS VERSCHENEN, EN WEDEROM VALT HEM TENGEWONE BIJVAL TEN DEEL. IEDEREEN WIL DEZEN GEMAKKELEN DUIDELIJKEN PLAKALMANAK BEZITTEN, OM ER DEN WAND ZIJ-

ZIJN AAN BEIDE TE SIEREN.

TAANDE WEEK WORDT HU KOSTELOOS GEZONDEN AAN ALGEMEENONTVANGERS. DE NIET-GEABONNEERDEN KUNNEN HEM BEKOMEN DEN PRIJS VAN 1 FRANK.

over gaande het Noorden en het Oosde Vereenigde Staten van Noord-

-twintig personen gedood. — Bogrootste gedeelte van de noordelijde van de Vereenigde Staten heeft ewaarm gewoed, waardoor op vele t het verkeer is lamgelegd.

de stad New-York en de noord-oostaten werden de storm heviger ens groote hoeveelheden sneeuw In de staten Washington, Oregon en kwam het tot overstroomingen en het spoorweg verkeer werden gestoord. In het geheel worden uit deze stadoden gemeld.

hijns het grootste vliegverkeer meest ls was den storm worden gestaakt. duizend werkloozen zijn aan het nemen gezet.

- & Provincienieuws.

GEREN. — Ondergrondsche riolenplannen en bestek der ondergrondsche riolering, door den gemeenteraad ewezen, werden heet. Provinciaal ge genoeden, waar zij insgelijks wergekeurd. Thans zijn zij voor goedkenner het Gemeentecrediet is eene aanvoor de noodige geldleening gestonen zes dene wordt toegestaan, dan de werken aldaar in Februari aanstegesteld worden. Daar de aanemer 220 dagen kan beschikken om het gaanwerk te voltooien, zou, indien er geeen lag komt, en alles goed gaat, aanestanden winter het werk voltrokkeijn.

Wie zie nauw nog graaiie ? ! ? — bakke van de kriek

't de nie wrocht precies :

ast met de nauwjoirdsog,

ze se allemoil aof

de dancings veer te dassen

dat nie veur te laachte ?

stillekes nol de Bond

het goed eis, en gesond,

r de ouge van de kriek

veur de maol dan, zièt ous ma.

je veur draai én eine frang

enn op oer gemaok draai oere lang,

daai van de Kaiser ! Wie zie 't niet spekke

oer chun zin van 't dasse nie verslette.

Oudejaarsavond in den Volksbond. — ag, 31 December, om 8 uur 's avonds rt de gekende groep der Meesters van Patronaat, onder de leiding van Frans n — doch dittmaal in den Volksbond de klucht in 6 bedrijven « Baas Best »

Na de lste opvoering werd van verschilde kanten uit gevraagd naar eene herhaling. Deze 2de opvoering gat daarom er een groot succes te gemoet.

De prijzen der plaatsen werden zoo laag ijk, immer bezorgd met haar huishouden, heeft zij hare kinderen in eer en deugd groot gebracht. Diep doordrongen met den christen geest, vertroost zij met eene wonderenswaardige verduldigheid hare langdurige en pijnlijke ziekte, die haar sinds lange maanden op het lijdensbed gekluisterd heeft. Vol berouw en op God, zag zij haar einde naderen : ook was hare dood stichtend, gelijk aanisch haar levensloop. Zij ruste in vrede.

HENIS. — Oudheidkundige ontdekking. — Bij de graving werken aan eenen weg, tusschen Henis en Ingooigem, is eene merkwaardige oudheid ontdekt. Dat naar het schijnt, groote waarde heeft. Het stelt eene tenschelp voor en meet 75 centimeter in het vierkant, en heeft eene dikte van 20 centimeter.

Bij de gravingswerken voor de nieuwe school, die in de nabijheid gebouwd wordt, denkt men nog meerdere oudheidkundige ontdekkingen te doen.

ENGELWERK VAN DE «POSTRIJDER»

— 13 —

DE Kapiteln van de Kansas

leder streed blindelings voor zichzelf, ander eenige zelfbehoersching. Het ranjeno snelheid verspreidde zich het gerucht ien het onheil. De stewards en anderen namen den salon uitgeschorst. Gray, Tolsche, Christiaan, de Fransche graaf en ds hofmeester wisten niet, welke nieuwe amp hen bedreigde, en brachten den heer Somerville in de hijnsa bewustzijnsoe vrouwen mede met schterlating van hen die ich, als Boyle, niet konden bewegen.

De vluchtenden verspreidden zich over het geheele schip. Ker Courtenay erhielj kon zijn waren de tweede en derde officiers gesteld. Hij zag nog juist, hoe een derde lenie muiters het lijk van den laatste bemanningslid wierp. — zeker en een vroegere huld te vereffenen.

Courtenay schoot zijn revolver af tusen de menigte, deed wederwoordigdoen door een krachtige trap van beneden, en kochten had hij wel zijn leven te danken aan de omstandigheden dat hij het gilbrie ook niet vielt. Hij vloog weer op, vlooi verwarrend, rechts en links slagen ontleed, doch met bitterheid gevoelde, dat zijn pogingen niets uitwerkten, en hij bevielt, dat er nog slechts den middel overbleef. Deze reisenden zouden schuwd alle anderen ombrengen. Wilde hij dus ar eenige enkele van de hem toevertrouwdeen redden, dat moest althans een beiden gespaard blijven. Misschien kon hij door krachtig optreden de jol redden.

Daartoe moest hij de hulp hebben van de weinigen, waarop hij kon vertrouwen— van het kleine troepje blanken, die hij in den salon achtergelaten had. Daar waanen hij de bruut al op. Het machtige instinct van zelfbehoud, gevoegd bij den prikkelenden schuimregen die alen doormat maakte, hadden Isobel en haar kamenier weer tot zichzelf gebracht, terwijl mevrouw Somerville, die reeds meer bejaard was, nu kon 'oonen, ofschoon de plotselinge koude haar deed verstijven. Courtenay deed de deur van zijn Hut open. Elsie, bleek en beschreid, maar uiterlijk kalm, stond nog bij de tafel, en de hond sprong van haar arm, zoodra hij zijn meester zag.

— O, Goddank ! zegde zij, dankbaar dat er nu een eind was gekomen aan haar eenzaam wachten op den dood. Ik ben 't waar, Ik was bang dat ik u nooit zou wederzien. Is het schip verloren ?

Doch de kapitein had geen tijd voor uitleggingen.

— Hierin ! riep hij Gray toe, die Isobel weg de kajuitenkamer had geholpen, de eerste toevluchtt die hij vond.

— Gauw wat ! beval hij, toen Isobel weggerde, opnieuw den storm te trotseeren. De mannen begrepen, dat er gehoorzaamd moest worden. Gray nam Isobel in de armen en zette haar over den drempel, en weldra waren de drie vrouwen bij Elsie in de hut. Door den terugslag van haar zenuwachtigheid van Isobel na vreeslijk gevaar, dacht zij alleen aan haar eigen ellende. Toen zij Elsie in het oog kreeg, viel zij uit :

— Zijt gij hier —

— Ja, kapitein Courtenay b acht mij hierheen, toen wij uit de kajuit terugkwamen.

— Och, zoo ? En mij het bij beneden bij die duivels !

Beiden hoorden zij Courtenay haastig bevelen geven aan de heeren.

— Laat de dames hier totdat wij u hunnen halen. Volgt mij dadelijk.

De deur werd achter hem dichtgeslagen. Zelfs de zenuwlijdende door Courtenay's houding tot handelen aangespoord. Elsie gaf mevrouw Somerville een stoel. Toen wendde zij zich tot Isobel en zegde vriendelijk :

— Waarom zouden wij kibbelen, terwijl ieder oogenblik ons laatste kan zijn ? De kapitein liet mij zoolang hier, terwijl hij u ging halen. Toen hij een paar seconden weg was, raakte het schip aan den grond

Een golf sloeg over de brug, zoodat de stevige planken en balken van de hut krakten. Het schip werd min of meer opgeheven.

— O, hoe vreeselijk ! gilde Isobel. Als ik sterven moet. Laat het dan spoedig zijn. Ik word nog krankzinnig.

— Weet beslaard, lieve, Spoedig zal er wel een eind aan ons hijden komen. Misschien worden wij allen verlost.

— Ja, dat weet ik. Als er iemand gered wordt, zult gij het zijn. Ge hebt mij beneden gelaten tusschen die duivels. Urenlang zijt ge hier geweest, zeker met uw broeijlijken kapitein. Als hij behoorlijk op zijn schip gelet had, was dit mogelijk niet gebeurd... Waarom ben ik ooit op die elendige boot gekomen. Een nog wel met u, die de vlucht nam voor Ventana - Daar had ik aan moeten denken. Toen hij mij op geen andere manier kwaad kon doen, stuurde hij u... O, ge hebt wel geduicht wraak genomen, Pedro Ventana ! Ik hoop, dat ge ook nog eens in zulk een gevaar zult verkeeren als ik nu !... Ga heen ! Als ge mij aanraakt, als ik, Ik haat u ! Ik sag u, dat ik mijn verstand kwijt raak. Wilt ge dat ik uw gezicht opmerkt ?

Elsie, die haar vriendin tot kalmte wilde brengen, schrikte terug uit vreeze, dat zij werkelijk een krankzinnige voor zich had. Deze meuwe, schandelijke, beschuldiging deed haar de tranen in de oogen komen, Zij wist zich echter te beheerschen ter wille van de anderen.

— Kom, Isobel, doe uw best om u goed te houden, smeekte zij. Zeg niet zulke harde dingen tegen mij. Ge kunt ze niet meenen. Ik heb weinig wat mij aan het leven bindt, terwijl zij zooveel hebt. Heusch, ik ben het langer dan een paar minuten van weg geweest.

Weer sloeg een zware zee over de boot heen De Kansas trilde en helde plotseling over. Isobel gilde en barstte in snikken uit. Haar woede veranderde opeens in lafhartige onderwerping. Met uitgestrekte handen vloog zij op Elsie aan.

— O, red mij, red mij ! kermde zij. Ik ben nog niet bereid om te sterven !

Er zijn edele karakters die kracht putten uit de noodzakelijkheid om anderen aan hun zwakheid te troosten. Elsie trok haar wanhopige meisje naar zich toe en sloeg den arm om haar hals.

— Het staat niet aan ons te bepalen wanneer wij mullen sterven, fluisterde zij. Laat ons trachten, bereid te zijn. Wij moeten den tegenspoed dragen met christelijk geloof en hoop. Het komt mij voor, dat ik dezen nacht zooveel heb uitgestaan, dat de dood mij minder verschrikkelijk toeschijnt dan andere. Dat komt misschien omdat ik u noodig heb.

— Heeft de kapitein u gesegd dat er kans op redding bestond, Senorita ? vroeg de Spansche kamenier.

— Ja.

— Waarop was de hoop van kapitein Courtenay gevestigd ? vroeg mevrouw Somerville, die naar Isobel's woorden geluisterd had zonder er veel van te begrijpen.

Elsie verzette zich niet tegen de meening dat kapitein Courtenay bijzonder veel verantwoordelijkheid op zich nam, maar zij vreesde, dat zij werkelijk een krankzinnige voor zich had. Deze meuwe, schandelijke, beschuldiging deed haar de tranen in de ogen komen, zij wist zich echter te beheerschen ter wille van de anderen.

— Kom, Isobel, doe uw best om u goed te houden, smeekte zij. Zeg niet zulke harde dingen tegen mij. Ge kunt ze niet meenen. Ik heb weinig wat mij aan het leven bindt, terwijl zij zooveel hebt. Heusch, ik ben het langer dan een paar minuten van weg geweest.

Weer sloeg een zware zee over de boot heen De Kansas trilde en helde plotseling over. Isobel gilde en barstte in snikken uit. Haar woede veranderde opeens in lafhartige onderwerping. Met uitgestrekte handen vloog zij op Elsie aan.

— O, red mij, red mij ! kermde zij. Ik ben nog niet bereid om te sterven !

Er zijn edele karakters die kracht putten uit de noodzakelijkheid om anderen aan hun zwakheid te troosten. Elsie trok haar wanhopige meisje naar zich toe en sloeg den arm om haar hals.

— Het staat niet aan ons te bepalen wanneer wij mullen sterven, fluisterde zij. Laat ons trachten, bereid te zijn. Wij moeten den tegenspoed dragen met christelijk geloof en hoop. Het komt mij voor, dat ik dezen nacht zooveel heb uitgestaan, dat de dood mij minder verschrikkelijk toeschijnt dan andere. Dat komt misschien omdat ik u noodig heb.

— Heeft de kapitein u gesegd dat er kans op redding bestond, Senorita ? vroeg de Spansche kamenier.

— Ja.

— Waarop was de hoop van kapitein Courtenay gevestigd ? vroeg mevrouw Somerville, die naar Isobel's woorden geluisterd had zonder er veel van te begrijpen.

Elsie verzette zich niet tegen de meening dat kapitein Courtenay bijzonder veel verantwoordelijkheid op zich nam, maar zij vreesde, dat zij werkelijk een krankzinnige voor zich had. Deze meuwe, schandelijke, beschuldiging deed haar de tranen in de ogen komen.

— Wij zekeren natuurlijk in groot gevaar, zegde zij, maar zoolang het schip zich goed houd, is er altijd kans op redding. Ge moet niet zulke dingen zeggen, als ge er voldoende reden toe hebt, dat het zal bewijzen.

— Redding ! Heeft hij gesproken van redding ? riep Isobel. Dat is onmogelijk, of wij moeten in de boeien gaan. En in den salon werd vertold, dat twee van de boeien reeds lang weg waren, en dat de derde in gezonken was. Dadelijk werden wij naar het dek gebracht. Waren wij bezig een boot uit te zetten ?

Ik weet het niet, zegde Elsie. Ik was hier heel alleen met Joey.

— Dus was het toch waar. Hij wilde helmelijk de vlucht nemen, en toen de matrosjpen dat hoorden, was er geen houden aan.

Elsie vond deze verdachtmaking van Courtenay's bewegredenen nog zwaarder om te dragen, dan de vroegere uitbarsting van onberedeneerde woede. Zij had het schieten, schreeuwen en trappelen op het dek gehoord, en zij wist, dat daar vreeselijke dingen gebeurden, terwijl het feit, dat de kapitein zelf de vrouwelijke passagiers in zijn hut gebracht had, bewees dat hij in aller hoogstelijke dadelde

— Ik geloof geen oogenblik, dat kapitein Courtenay anders handelde dan als een dapper man en een edel mensch, zegde zij ; en toen werd de dwaasheid van zulk een twist op zulk een oogenblik haar te machtig. Zij liet Isobel los en begon onbedaarlijk te schreien.

Zeer na begrepen de anderen heeser haar kalme zelfbeheersching hen tot steun was geweest. De Spaansche kamenier viel op de knieen. Mevrouw Somerville begon opnieuw van angst te kermen, en Isobel, die geen verlichting kon vinden in tranen, verborg haar gelaat in een der gordinen.

Zoo vond Courtenay hen, toen hij na zijn sceptter zwaait en ons door regen en wind hagel, sneeuw en vorst zijn nacht laat voeten, in hij ook onze redding heeft neerswaardig. En toch, brengt de winter ons ook geen vreugde en genot ? Denk maar eens aan al de feesten die zich in de wintermaanden voordoen. Wij bedoelen hier geen dans-, schouwburg- of ijsfeesten maar feesten van familievreugde en huiselijk genot.

Eerst komt St-Niklaas, 't leerlijkste kindfest van 't jaar. De moeder, de vader, St-Niklaas, die zoovele kinderjes gelukkig maakt, door het schenken van speelgoed, suikergoed, schoolwerk en kleertjes.

Daarna komt Kerstmis, 't aendoenlijkste feest van geheel 't jaar ; het brengt niet alleen vreugde in 't huishouden, maar voral in onzen Ziel. Het indruksvolkomd lijden de Kerstklokken ! — en haasten wij ons gelijk de herderkens naar de Kerstmis, om het Goddelijk Kindje te aanbidden en in ons hart te ontvangen. Hoe niet tegen om ons op eene 't is de dag waarop menig verdoold schaapje naar den schaapstal terugkeert, waar twist en vijandschap worden uitgeweisch.

In vele huizen staat een keurig versieerde Kerstboom, of wordt de kamer met hulst versiert, en een geselig familiefeestje gehouden.

Met Nieuwjaar gaan we ook eerst naar O.L. Heer. Hem danken voor de genoten hoogere en meerdere gaven van 't jaar, den zegen vragen voor het nieuwe jaar. Ouders, kinderen, familie en kennissen kunen zich de hand en bieden elkaar de hartelijke wenschen van geluk en voorspoed. Nu volgen nog angename dagen van vertoogst en familiebezoek.

Dan begint de vastenperiode. Dan nog een aangenaam familiavondje beleggen.

Dan nog een paar tooneelavondjes en we hebben ons over den winter niet te oeklagen.

Maar... er is nog een andere wintervreugde waarvan we gedurende heel den winter kunnen genieten — 't is de grote toeloeiing van de Kerkelijke en Godsdienstige werken. Ik bedoel de hoogere en meerdere gaven van den winter zoo ook de talrijke liefdewerken van Katolieken, over alle volkeren neergekomen. Laat ons hoopen dat hij Kerk gedurende geheel jaar aan alle menschen die zijn van goeden wil en vooral aan deze die nederig zijn van harte en in gedachten.

OFFICIEELE AKTEN.

Bij koninklijk besluit de dato 11 December 1933 is, in de na te noemen gemeenten, de 1ste verkiezingsdienst ambtshalve gegeld en zijn tot vleeschkeurder benoemd :

Te Hees : de heer Hendrieks H., doctor in de veartsenijkunde te Limaeken.

Te Roemoer : de heer Gielen B., doctor in de veartsenijkunde te Bilzen.

Te Riempst en Herderen : de heer Neven F., doctor in de veartsenijkunde te Riempst.

VOOR UW KEUKEN
gebruikt
BEFRINGEN
KOLEN
DIENST VAN VERKOOP
22, BOULEVARD BISCHOFSHEIM, BRUSSEL
Vertegenwoordiger voor de Provincie Limburg
H BORLEE 8, Vurlenschebaan BEERINGEN

Gemengde berichten

WINTERVREUGDE !

Voel menachen houden niet van den winter. En inderdaad, wanneer koning winter

Christene Middenstand
ZAAL CONCORDIA
7 JANUARI, om 8 uur
Luisterrijk FAMILIEFEEST
Algemeene Inkom 2 Fr.

ernstige veete ontstaan. Reeds trokken de vrouwen de heuvels op en hieven hun traditioneele oeroloegkreten aan, terwijl duizenden inlanders zich aan beide kanten van een rivierlijk vergemelden, hun assegaaien goreed, om elkaar aan te vallen.

Juist op het punt, dat men tot den aanval zou overgaan, kwam de agent van politie Burton, uit Zuiskiaki, te paard aanrennen. Hij plaatste zich aan den rivieroever tusschen de twee vijandelijke groepen in en brulleerd naar beide zijden, waarschuwde hij, dat hij iedereen, die het wagen zou de [illegible] te overschrijden onfehilbaar zou doozen. Om aan zijn woorden grooter kracht bij te voegen, schoot hij naar beide kanten met zijn revolver in de lucht. Voorloopig wonnen de inlanders humoor bij bedwang gehouden, doch hun houding bleef dreigend en vervolde kreten, gemengd met het oeologeschrijven der vrouwen uitwaren nog oover de lucht. Um echter te toonen dat hij niet bang was voor het dreigende gevaar, stak Burton een sigaar aan en verspreid de houden van beide stammen, om hij hem te komen. Deze gaven daaraan echter geen gehoor ; « Welmo, zoo riep Burton, dan blijf ik hier tot gij allen naar uw kraalhoogten gaat ». Na twee uren duurde het nog, voor de vijandelijke stammen tot een bedaring waren gekomen, twee uren, die ongetwijfeld voor ons moedigen agent zeer lang moet zijn geweest. Hindelijk hoorde men een gevoel van opluchting, hoe de oorlogskreten verstomden ; men was de bedaarden, en, alsoeben vijandelijke vrolijkend, trok men naar de kralen terug.

OP ZOEK NAAR EEN SCHAT.

Het goed van de « Ijkorik », Oeturendam den Russisch-Japansch oorlog, in het jaar 1905, geraakte een Russisch vlootkeuzer, onder leiding van het vlaggeschip « Ijkorik », in de wateren van Corea slaagt de Japansche Japansche vloot, aangevoerd door de Russen zwaar verwonden leden. De « Ijkorik » verzwoer bij dezen aanslag met de gehele bemanning in de stoptre. Urtre jaar geleden ontdekte men dat zich aan boord van het gezonken schip een belangrijke som geld bevonden moet hebben en aanstonds begon men naar het schip te zoeken.

De Japanners vervaardigden een speciale duikboot, welke een stoptre van 400 meter kon bereiken, en begonnen in de gesaagd de « Ijkorik » te vinden en de vorge week dienigen de carate dagenlang dekkers, hadden niet het was aan geldt, de aanstandsgaaiigh van het slagschip binnen.

In de hut van den aanmiral vond men een ijzeren kistje, waarin zich niet « gloeit en niet logboek van de « Ijkorik » » dezen te bevinden.

Het ongeboek was bijgeloofd tot een uur voor den ondergang van de « Ijkorik », dat wil zeggen, dat de laatste gebeurtenis aant nog eenige notitien ; de laatste zin luist : « We gaan een zeeman dood tegemoet, want we overmacht van de Japanners is zeer groot. Ondanks de dapperheid der panners eischte zien op te houden, zullen wij vertrouwen. Russland meet zoeen moedig, uw welen te steunen. Hoepe kanne ; Russland, ondanks de dapperheid der Japanners, zoeen ook dezelfde prijzen als de Russen. Ondanks de dapperheid der Japan